

Stavební fakulta ČVUT má nové ateliéry

Author: SF / Petr Bým | Published: 08.07.2008

Neortodoxnímu, ale jednoduchému architektonickému řešení odpovídá i provedení. Mezi použitými materiály dominuje ocel, sklo a polykarbonáty (snad jedinou výjimkou jsou dřevěné desky pracovních stolů), s čímž koresponduje i střídmá paleta barev, zahrnující odstíny šedé a černé a vedle nich pak už jen žluté mobilních příček a zelená barva zavěšených hranolů - ty jsou obloženy polykarbonátovými deskami Bencore italské provenience. Ateliéry D, jak se projekt nazývá, jsou prací architektů ze společnosti Vyšehrad, kterou v roce 1996 založili Zdeněk Rychtařík a Jiří Smolík a který se do povědomí odborné veřejnosti zapsal řadou staveb nejrozličnějšího charakteru i urbanistických koncepcí. V širokém seznamu realizací ateliéru dosud žádné školní zařízení není, přesto podle architekta Smolíka práce na zakázce pro stavební fakultu ČVUT nebyly o nic obtížnější než jiné.

Komunikace jako priorita

Stavební forum

„Základním mottem naší práce a de facto i zadáním bylo: univerzální pracovní prostor pro studenty - hala - továrna na nápady. To už vás do značné míry inspiruje samo. Není to tak dávno, co jsme sami byli studenti, v ateliéru máme také relativně čerstvé absolventy - věděli jsme, v čem se budou studenti cítit dobře,“ říká J. Smolík a dodává, že jistou inspirací projektu se staly návštěvy některých nizozemských univerzit: „Nikoli z hlediska konkrétního prostoru nebo výrazu, ale spíše z hlediska pochopení toho, co dnešní student, v našem případě mladý architekt, potřebuje ke své práci a vzdělávání.“ Podle Smolíka jsou dnes velkoprostorové učebny ve světě běžné: „Studenti vidí, na čem kdo pracuje, mohou diskutovat. Takové prostředí umocňuje rychlost přenosu informací a tím zkvalitňuje výuku. U nás už je takový velkoprostorový ateliér na fakultě architektury v Liberci.“ Velkoprostorové učebny bez vnitřního členění jsou ideální z hlediska komunikace - v ateliéru D kromě modelárny, izolované skleněnou stěnou, není žádný prostor akusticky oddělen od ostatních. Přitom se počítá s tím, že v přízemí by současně probíhala výuka v šesti skupinách, zavěšené „učebny“ poskytují prostor pro další čtyři. Na plochu 600 metrů čtverečních, bez optických i akustických bariér, navíc v prostoru tvořeném „tvrdými“ materiály, které zvuk pouze odrážejí, ale nepohlcují, se to zdá být více než dost. „Samozřejmě jsme určité obavy z toho, že jedni budou rušit druhé, měli. Zatěžkávací zkouška v průběhu státních závěrečných zkoušek ale ukázala, že byly víceméně zbytečné. Nicméně jak studenti, tak vyučující si budou muset zvyknout na trochu jiný styl práce. Pro mne bylo trochu nezvyklé to, že nám při zkoušení studenti z ochozů nahlízejí jaksi přes rameno,“ říká profesor Tomáš Šenberger, který na stavební fakultě zastává funkci proděkana pro výstavbu.

Jednoduché může být složité

„Ukázalo se, že takto stylově vyhraněný návrh je z hlediska realizačního docela složitý,“ komentuje průběh výstavby, kterou prováděla společnost Průmstav, Tomáš Šenberger. Podle něj šlo vlastně spíše o montážní než stavební práce: „Na rozdíl od klasických staveb si nikde nemůžete vypomoci detailem, něco zakrýt omítkou nebo nějakou lištou, takže všechno muselo být provedeno velmi precizně.“ Projekt byl navíc v některých ohledech průkopnický, tak například desky Bencore, jimiž jsou obloženy zavěšené hranoly, se k tomuto účelu nikdy nepoužívaly (slouží především jako materiál pro interiérový design včetně výroby nábytku), projekt má také hodně lepených konstrukcí, a to včetně kovových. Objevily se i jiné komplikace. „Běžně jsme řešili problémy, související s vestavbou do starší stavby. Ty vyplývaly z neúplných znalostí konstrukcí a podobně. Přineslo to řadu překvapení,“ vzpomíná architekt Smolík. Podle něj ovšem daleko největším problémem byla likvidace původních fasád dvorního atria, které obsahovaly nebezpečný azbest. Proto také výstavba ateliérů namísto původně plánovaných dvou trvala měsíců šest.

Stavební forum

Nové ateliéry pro studenty architektury stavební fakulta už tedy má, ale tento projekt za 48 milionů korun je v dejvickém vysokoškolském areálu z hlediska investic spíše skromnou popelkou. V prosinci bude dokončena výstavba Národní technické knihovny a jen o něco málo později odstartuje další miliardový projekt - stavba nové budovy fakulty architektury podle projektu architektky Aleny Šrámkové. Hodně práce mají i v ateliéru Vyšehrad. „Apartmánové bytové domy do Nízkých Tater, zástavba proluky na náměstí ve Staré Boleslavi, bytový dům do Hlubočep, interiér zámku v Pacově a právě jsme dokončili projekt rekonstrukce našeho zastupitelského úřadu v Kinshase,“ vypočítává Jiří Smolík.

08.07.2008 11:33, SF / Petr Bým